

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Predmet broj: S1 2 K 027412 18 K

Datum presude: 09.11.2018. godine

Datum otpreme: 14.12.2018. godine

Vijeće u sastavu:

Predsjednik vijeća – Mašović Hasija

Članovi vijeća – Marijanović Anđelko i Strika Mirsad

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv

GAJIĆ MILORADA

PRESUDA

Tužilaštvo – Hukeljić Mirza, tužilac

Branilac optuženog – Ramić Amer, advokat iz Brčkog

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Mašović Hasije, kao predsjednika vijeća, te sudija Marijanović Anđelka i Strika Mirsada, kao članova vijeća, uz sudjelovanje stručnog saradnika Janković Biljane, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv Gajić Milorada, optuženog po optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj T20 0 KTO 0000356 10 od 27.12.2017. godine, potvrđene 29.01.2018. godine za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. Krivičnog zakona BiH u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnih droga iz člana 195. stav 1. KZ BiH, nakon održanog ročišta za razmatranje sporazuma o priznanju krivice i pretresa za izricanje krivičnopravne sankcije, u prisutnosti optuženog Gajić Milorada, njegovog branioca, advokata Ramić Amera, te tužioca Tužilaštva BiH Hukeljić Mirze, dana 09.11.2018.godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Optuženi GAJIĆ MILORAD, sin Pere, rođen 24.06.1979. godine u Brčkom, nastanjen u mjestu ..., JMB ..., po nacionalnosti ..., državljanin ..., po zanimanju trgovac, pismen, završena srednja stručna sprema, oženjen, otac jednog djeteta, lošeg imovnog stanja, neosuđivan, po vlastitoj izjavi ne vodi se drugi krivični postupak;

K R I V J E

što je,

/zajedno sa OBRENOVIĆ Velemirom, STANKOVIĆ Denjem, STOJANOVIĆ Mićo, MILIČEVIĆ Simom, STEVIĆ Bojanom, te kako se osnovano sumnja sa ČAVARKAPA Slobodanom, TODOROVIĆ Dušanom, MARKELIĆ Turjom, KOSTIĆ Radojicom i STANKOVIĆ Goranom/

U vremenskom periodu od sredine mjeseca decembra 2009.godine do početka mjeseca maja 2010.godine, STANKOVIĆ Goran organizirao i rukovodio organiziranom grupom kriminalaca u smislu odredbe člana 1. stav (17) Kaznenog zakona BiH (Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07), a koju je organizirao najkasnije sredinom mjeseca decembra 2009.godine i kojom je kontinuirano rukovodio do početka mjeseca maja 2010. godine, a kojoj organiziranoj grupi kriminalaca su kroz vrijeme njenog djelovanja pristupili i drugi članovi organizirane grupe, a najmanje STANKOVIĆ Deni, STOJANOVIĆ Mićo, MILIČEVIĆ Simo, **GAJIĆ Milorad**, OBRENOVIĆ Velemir, ČAVARKAPA Slobodan, TODOROVIĆ Dušan, MARKELIĆ Tunjo, KOSTIĆ Radojica i STEVIĆ Bojan, pri čemu je Stanković Goran organiziranu grupu kriminalaca organizirao radi sticanja protivpravne imovinske koristi na način kontinuiranog učinjenja kaznenih djela vezanih za neovlašteni međunarodni promet opojnom drogom - marihuanom, iako je znao da nema odobrenje nadležnog organa za kupovinu, nabavku, držanje i prodaju opojnih droga, te da je promet opojnih droga ograničen Konvencijom o

psihotropnim supstancama iz 1971. godine i Zakonom o spriječavanju i suzbijanju zloupotrebe opojnih droga („Službeni glasnik BiH“ br. 8/06) sa pripadajućim listama, i to na način da je Stanković Goran kao organizator lično i putem telefonskih kontakata sa njemu poznatim osobama sa područja Kosova dogovarao kupovinu većih količina opojne droge marihuana sa ciljem da istu putem drugih članova organizirane grupe kriminalaca koji su joj pristupili transportuje sa Kosova preko područja Bosne i Hercegovine na područje Republike Hrvatske, a zatim istu i proda kupcima sa kojima je kupoprodaju dogovarao Stanković Deni, da bi u cilju ostvarenja navedenog Stanković Goran osobno i putem telefonskih kontakata ostalim članovima organizirane grupe kriminalaca izdavao pojedinačna konkretna uputstva o pripremanju putničkih motornih vozila za prijevoz opojne droge marihuana, što je uključivalo i pravljenje tzv. štekova – skrivenih mjesta za prevoz opojne droge u transportu, zatim odlasku članova organizirane grupe kriminalaca na područje Kosova i Crne Gore, zatim i upute o preuzimanju i prijevozu opojne droge – marihuane putničkim motornim vozilima preko područja Bosne i Hercegovine na područje Republike Hrvatske, gdje su članovi organizirane grupe kriminalaca po uputi organizatora Stanković Gorana tako prevezenu opojnu drogu predavali osobama na području Republike Hrvatske, dok je Stanković Goran organizirao naplatu isporučene opojne droge – marihuane od kupaca sa područja Republike Hrvatske tako što je po njegovim uputama novac za isporučenu opojnu drogu preuzimala Mrkaljević Svjetlana, Stanković Nada, Salimović Safet i Čavarkapa Slobodan, pa je tako:

**1. /opisano pod tačkom 6. optužnice/
zajedno da Stojanović Mićom i Obrenović Velimirom**

Gajić Milorad, Stojanović Mićo i Obrenović Velemir u mjesecu februaru 2010.godine u namjeri da na području R. Hrvatske prodaju njima poznatom kupcu ili kupcima opojnu drogu marihuana u količini od najmanje 3.280 grama, a koju je prethodno Gajić Milorad predao na čuvanje Stojanović Mići i koju je Stojanović Mićo skrivao u objektu koji koristi u mjestu Špionica, i to na način da bi navedenu drogu prodali prilikom prodaje opojne droge za Stanković Gorana, pa su tako dana 18.02.2010. godine koristeći putničko motorno vozilo marke „Landcruzer“, reg. oznaka ..., a koje ima ugrađen „štek“, a na osnovu prethodnih telefonskih dogovora, krenuli do Tuzle, a zatim prema R Hrvatskoj sa namjerom da uzorke opojne droge odnesu kupcima u Zagreb-R Hrvatska, kojom prilikom su ponijeli dva uzorka opojne droge i automatsku pušku radi lične bezbjednosti, i to automatsku pušku „M70 AB2“ kalibra 7,62 mm, fabričkog broja 359887 sa jednim okvirom u kojem se nalazi 10 metaka, znajući da je građanima zabranjeno držanje automatskog vatrenog oružja, a koji uzorci u količinama 1,186 grama i 1,115 grama i puška su im pretresanjem istog dana pronađeni i oduzeti, da bi istog dana pretresanjem stambenih objekata koje koristi Stojanović Mićo u mjestu Špionica, opština Srebrenik bila pronađena i privremeno oduzeta opojna droga marihuana u količini od 3280 grama, a koja se nalazila u 6 pakovanja;

čime je, radnjama opisanim pod tačkom 6. optužnice (1. izreke), počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. Krivičnog zakona BiH u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnih droga iz člana 195. stav 1. KZ BiH,

pa mu Sud, primjenom navedenih zakonskih odredbi i na osnovu odredbi članova 42., 48. KZ BiH, primjenjujući odredbe o ublažavanju kazne u smislu člana 49. i 50. Krivičnog zakona BiH,

IZRIČE KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE

Istovremeno, a na osnovu člana 43. Krivičnog zakona BiH,

navedena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, izrečena ovom presudom, **zamjenjuje se radom za opće dobro na slobodi i to u trajanju od 90 (devedeset) radnih dana.**

Optuženi će rad za opće dobro na slobodi izvršiti najkasnije u roku od 1 (jedne) godine od dana pravosnažnosti ove odluke.

Ukoliko se rad za opće dobro ne izvrši - potpuno ili djelomično, izvršiće se kazna zatvora, u trajanju srazmjernom neizvršenom radu za opće dobro na slobodi.

Vrstu i mjesto rada za opće dobro će odrediti ovlašteno službeno lice Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, vodeći računa o sposobnostima i znanjima osuđenog.

Na osnovu člana 110. Krivičnog zakona BiH, od optuženog se oduzima imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela i to novčani iznos od 50,00 eura (pedeset eura), a koji je ranije privremeno oduzet po Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Policije Distrikta Brčko, broj 14.02-04.2-161/10 od 20.05.2010. godine, a koji će po pravosnažnosti presude biti uplaćen u korist budžeta Bosne i Hercegovine.

U smislu člana 74. Krivičnog Zakona BiH, od optuženog se oduzimaju predmeti ranije privremeno oduzeti po Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Policije Distrikta Brčko, broj 14.02-04.2-161/10 od 20.05.2010. godine, i to:

- mobilni telefon marke NOKIA 6300, srebrno-crne boje, IMEI broja: 359538010789317, sa SIM karticom ser.broja: 89387050112241024600,
- mobilni telefon marke NOKIA 6300, crne boje, IMEI broja: 353191030898605, sa SIM karticom ser.broja: ...,

Na osnovu odredbi člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH, optuženi se obavezuje na plaćanje troškova sudskog paušala u iznosu od 100,00 KM, koje je optuženi dužan platiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, dok u odnosu na ostale troškove krivičnog postupka, a koji se odnose na troškove odbrane po službenoj dužnosti,

5

Sud optuženog u smislu člana 188. stav 4. ZKP BiH oslobađa plaćanja, s obzirom da bi obavezom plaćanja istih bilo dovedeno u pitanje izdržavanje kako optuženog tako i osoba koje je dužan izdržavati.

O b r a z l o ž e n j e

Optužba

Tužilaštvo BiH je dana 27.12.2018.godine, podiglo optužnicu broj T20 0 KTO 0000356 10 kojom je između ostalog¹, Gajić Milorada, optužilo za izvršenje krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. Krivičnog zakona BiH u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnih droga iz člana 195. stav 1. KZ BiH. Sudija za prethodno saslušanje je dana 25.01.2018. godine potvrdio navedenu optužnicu.

Nakon što je, na ročištu za izjašnjenje o krivici održanom dana 15.08.2018. godine, Sud konstatovao da optuženi Gajić Milorad poriče krivicu za krivično djelo koje mu se predmetnom optužnicom stavlja na teret, spis predmeta upućen je sudećem vijeću radi zakazivanja i održavanja glavnog pretresa.

Sporazum o priznanju krivice

Sud je dana 20.08.2018.godine zaprimio sporazum o priznanju krivice koji je optuženi Gajić Milorad u prisustvu branioca, advokata Ramić Amera, sklopio sa Tužilaštvom BiH. Sporazumom je optuženi priznao krivicu za krivičnopravne radnje opisane pod tačkom 6. predmetne optužnice kvalifikovane kao krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnih droga iz člana 195. stav 1. KZ BiH, te dao saglasnost da mu se za navedeno djelo izrekne kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Navedeni sporazum je usmeno izmijenjen na ročištu održanom dana 09.11.2018. godine.²

Razmatranje sporazuma o priznanju krivnje

¹ Premetnom optužnicom optuženi su i Stanković Goran, Stanković Deni, Stojanović Mićo, Miličević Simo, Obrenović Velimir, Čavarkapa Slobodan, Todorović Dušan, Markeliž Tunjo, Kostić Radojica i Stević Bojan.

² Izmjene se sastoje u tome da je predloženo odluzimanje imovinske koristi u iznosu od 50,00 eura (što nije bilo dogovoreno pisanim sporazumom), te u pogledu troškova postupka, na način da je odluka o troškovima ostavljena na odluku Sudu (u pisanom sporazumu optuženi se obavezao na naknadu troškova postupka).

Dana 16.10. i 09.11.2018.godine³, održana su ročišta za razmatranje sporazuma o priznanju krivice. Sud je utvrdio da je do zaključenja sporazuma došlo dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, te da postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog. Sud je optuženom naročito skrenuo pažnju o mogućim posljedicama zaključenja sporazuma o priznanju krivnje, te je isti upoznat da ne može uložiti žalbu na krivičnopravnu sankciju ako je izrečena u skladu sa zaključenim sporazumom, da ne može uložiti žalbu protiv vrste procesa, te da mu Sud može dodjeliti troškove krivičnog postupka.

Optuženi Gajić Milorad je na zapisnik pred Sudom potpuno i nedvosmisleno izjavio da se osjeća krivim za djelo koje mu je stavljeno na teret, izvršeno na način i u vrijeme navedeno u optužnici. Takođe je potvrdio da u vrijeme zaključenja sporazuma na njega nije vršen bilo kakav pritisak da zaključi sporazum, te da je u to vrijeme kao i u vrijeme razmatranja sporazuma o priznanju krivice potpuno svjesno, svojom voljom, zaključio sporazum i dao izjavu o priznanju krivice.

Razmatrajući izjavu o priznanju krivice u skladu sa odredbom člana 231. ZKP BiH, a cijeneći pri tom dokaze koji terete optuženog, Sud je odlučio prihvatiti izjavu o priznanju krivice optuženog Gajić Milorada, nalazeći da je isti počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnih droga iz člana 195. stav 1. KZ BiH

Dokazni standard

Standard "dovoljno dokaza", koji zakonodavac propisuje kao uslov za prihvatanje sporazuma, Sud je utvrdio na osnovu priznanja optuženog i dokaza pobrojanih u predmetnoj optužnici, koje je optužba detaljno obrazložila, i koji su uloženi u sudski spis.

Pri predlaganju i ulaganju dokaza, Tužilaštvo je navelo da, pored dokaza koji se odnose na tačku optužnice koja se stavlja na teret isključivo optuženom Gajiću, optužba namjerava predočiti i predati Sudu i dokaze, u cilju dokazivanja grupe za organizovani kriminal.

Optuženi i njegov branilac su potvrdili da posjeduju dokaze na kojima se temelji optužnica, te na uložene dokaze nisu imali prigovora, kao ni na način prezentovanja i ulaganja u sudski spis. Dokazi koji se odnose isključivo na optuženog Gajića, predati su Sudu u originalu. Ostali dokazi, obzirom da se radi o obimnom dokaznom materijalu, a cijeneći činjenicu da su isti dokazi neophodni u originalu za potrebe vođenja postupka protiv ostalih optuženih, Tužilaštvo je, uz saglasnost odbrane, navedene dokaze Sudu predalo u elektronskoj verziji skenirane na jednom mediju. S obzirom da se radi o PDF formatu, na medijima se nalaze skenirani i dokazi od kojih je Tužilaštvo odustalo, ali iste Sud nije imao cijenio prilikom donošenja odluke. Materijalni dokazi koji su prezentirani od strane tužioca i uvedeni u sudski spis, dati su u aneksu, koji čini sastavni dio ove presude.

³ Ročište od 16.10.2018. godine je odgođeno za dan 09.11.2018.godine, s obzirom da na prvobitnom ročištu Tužilaštvo nije bilo u mogućnosti predati Sudu privremeno oduzete predmete a koji su sporazumom dogovoreni da se u smislu člana 74. KZ BiH trajno oduzmu.

Cijeneći navedene dokaze pojedinačno i dovodeći ih u međusobnu vezu, te cijeneći priznanje optuženog, Sud je van svake sumnje utvrdio da je optuženi počinio predmetno krivično djelo.

Sud je iz dostavljenih dokaza, a posebno izvještaja o pretresanju, i priloga dostavljenih uz iste (dokazi broj DT-4 i DT-5), rezultata posebnih istražnih radnji (dokazi navedeni pod „Posebne istražne radnje“, a u optužnici označeni brojevima od 136 do 144), analize dokaza (dokazi navedeni pod „Analiza dokaza“, a u optužnici označeni brojevima od 1 do 7), nalaza i mišljenja vještaka prilikom vještačenja opojne droge, kao i mobilnih telefona (dokazi navedeni pod „Forenzička analiza privremeno oduzetih telefona i vještačenje biljnog materijala“, a u optužnici označeni brojevima od 1 do 6), utvrdio da svi dostavljeni dokazi potvrđuju krivicu optuženog za navedeno krivično djelo.

Prilikom ocjene da li takvi dokazi potkrepljuju navode optužbe i opravdavaju priznanje krivice optuženog, sud se uvjerio da svi prezentirani dokazi upućuju na zaključak da je optuženi, na način kako je to opisano izrekom presude, svojim radnjama ostvario sva bitna obilježja krivičnog djela Organizovani kriminal iz 250. stav 2. Krivičnog zakona BiH u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnih droga iz člana 195. stav 1. KZ BiH.

Iz opisa djela i sadržaja prezentiranih dokaza, te iz činjenice da je optuženi priznao djelo, nesumljivo proizilazi zaključak da je optuženi u vršenju radnji postupao sa direktnim umišljajem, te u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio sposoban za rasuđivanje i u mogućnosti da shvati i razumije značaj svojih radnji, kao i da je potpuno sposoban da donese odluku i da shvati njen značaj.

U skladu sa naprijed navedenim, sud je utvrdio da su u cjelosti ispunjene pretpostavke propisane članom 231. stav 6. Zakona o krivičnom postupku BiH za prihvatanje zaključenog sporazuma, nakon čega je održan pretres za izricanje krivičnopravne sankcije.

Krivična sankcija

Na pretresu za izricanje krivičnopravne sankcije, iznesene su činjenice koje su od značaja za odluku Suda o prihvatljivosti krivičnopravne sankcije dogovorene predmetnim sporazumom o priznanju krivice.

Tužilaštvo je detaljno obrazložilo okolnosti kojima se rukovalo prilikom pregovaranja sa optuženim u pogledu priznanja krivnje, te sankcije koja je dogovorena. U tom smislu, tužilac je istakao da je optuženi Gajić Milorad u vrijeme učinjenja djela imao nepunu 21 godinu života, odnosno radilo se u mlađoj punoljetnoj osobi, te posebno naglasio da optuženi ni prije, niti nakon učinjenja ovog konkretnog djela, nije kažnjavao, zbog čega je osnovano pretpostaviti da isti nije osoba koja je sklona činjenju krivičnih djela. Tužilac je dalje naveo da je optuženi u međuvremenu stupio u brak i dobio dijete, te da je nakon smrti supruge optuženi postao jedini staratelj malodobnog djeteta, koje je po zakonu dužan izdržavati. Konačno, tužilac ističe i da je protekom vremena od momenta učinjenja krivičnog djela, do

momenta procesuiranja, a radi se o periodu od 9 godina, svrha specijalne prevencije već izgubila svoj puni smisao, zbog čega smatra da je izricanje ublažene kazne odgovarajuće za konkretan slučaj.

Branilac se pridružio svim olakšavajućim okolnostima na strani optuženog koje je tužilac istakao, te je dodatno naglasio protek vremena od učinjenja djela do momenta procesuiranja, ističući da optuženi u međuvremenu više nije kažnjavan, niti se protiv njega vodi neki drugi krivični postupak. Odbrana je istakla i da je optuženi u najranijoj fazi priznao učinjenje djela potpisivanjem sporazuma o priznanju krivice, što bi se moglo tretirati kao olakšavajuća okolnosti. Branilac se osvrnuo i na okolnosti učinjenja djela, ističući da je optuženi bio uzgredni učesnik u učinjenju djela, te da iz samih dokaza Tužilaštva ne proističe bilo kakva uloga organizacionog tipa. Radilo se o velikoj greški iz perioda mlađeg punoljetstva, koju optuženi nije nikada više ponovio. Branilac je istakao i specifičnu i lošu socijalnu situaciju u kojoj se optuženi nalazi, navodeći da je njegova supruga nedavno preminula, te je optuženi ostao sam u zajedničkom domaćinstvu sa malodobnim sinom, čiji je jedini staratelj. Zbog svih prethodno navedenih okolnosti, odbrana je na osnovu člana 43. KZ BiH predložila da se utvrđena kazna zatvora od godinu dana zamjeni radom za opće dobro na slobodi, u maksimalnom trajanju, kako to zakon predviđa. Obrazlažući svoj prijedlog, branilac je istakao da bi u slučaju odlaska na izdržavanje kazne zatvora, sin optuženog ostao bez socijalnog staranja, te bi bio preuzet od organa starateljstva, u najosjetljivijoj dobi za odgoj i psihofizički razvitak.

Optuženi se saglasio sa izlaganjem svog branioca.

Imajući u vidu prijedlog izneseni prijedlog branioca optuženog Gajića, za zamjenu kazne zatvora radom za opće dobro slobodi, a obzirom da je sporazumom zaključenim između optuženog, njegovog branioca i tužioca, dogovorena kazna zatvora u trajanju od jedne godine, Sud je održao ročište na kojem je tražio izjašnjenje od tužioca, te shodno imperativnoj zakonskoj odredbi, pristanak optuženog.

Izjašnjavajući se u tom pravcu, tužilac je istakao da se ne protivi prijedlogu za zamjenu izrečene kazne zatvora radom za opće dobro na slobodi, a prvenstveno vodeći računa o zaštiti interesa malodobnog djeteta. Istovremeno, Tužilaštvo je predložilo da se navedena kazna izrekne u maksimalnom roku, 90 dana rada, koja se može provesti u roku od godinu dana.

Branilac se saglasio sa izjašnjenjem tužioca. U skladu sa odredbom člana 43. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a nakon upita Suda, optuženi je dao svoj izričit pristanak za zamjenu kazne zatvora radom za opće dobro na slobodi.

Prije svega, Sud je optuženog oglasio krivim ocjenjujući da je djelo počinio u stanju uračunljivosti, i sa umišljajem tj. da je bila svjestan djela i htio njegovo izvršenje. Odlučujući o krivičnopravnoj sankciji, a imajući u vidu odredbe krivičnog zakonodavstva BiH kojim je za ovo krivično djelo propisana kazna zatvora od najmanje 5 (pet) godina, Sud je zaključio da

postoji dovoljno olakšavajućih okolnosti koje opravdavaju izricanje ispod minimuma kazne, te da je izrečena kazna srazmjerna težini djela i stepenu krivice optuženog. Sud je zaključio da postoje naročito olakšavajuće okolnosti koje opravdavaju ublažavanje kazne ispod zakonskog minimuma, odnosno donje granice ugovorene kazne, te da je izrečena kazna srazmjerna težini djela i stepenu krivice optuženog.

Pri tome je Sud kod optuženog od olakšavajućih okolnosti cijenio činjenicu priznanja izvršenja krivičnog djela na samom početku glavnog pretresa, da je optuženi samohrani otac jednog maloljetnog djeteta, da se nalazi u lošoj materijalnoj situaciji, kao i njegovo korektno držanje pred Sudom, te raniju neosuđivanost. Prilikom odmjeravanja kazne optuženom Sud nije našao elemente koji bi se mogli okarakterisati kao otežavajuće okolnosti. Po ocjeni Suda, sve navedene okolnosti u svojoj ukupnosti čine osobito olakšavajuće okolnosti, te u smislu odredbe člana 49. KZ BiH, predstavljaju osnov za ublažavanje kazne ispod granice koja je zakonom propisana za počinjeno krivično djelo, te da će se ovom izrečenom kaznom zatvora ostvariti zakonom predviđena svrha kažnjavanja, kako u odnosu na samog optuženog, tako i u pogledu svijesti građana o štetnosti posebno ovakvih krivičnih djela i o pravednosti kažnjavanja.

Odlučujući o prijedlogu odbrane za zamjenu izrečene kazna zatvora u trajanju od jedne godine, radom za opće dobro na slobodi, Sud se prvenstveno vodio odredbom člana 43. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, koji propisuje da se *„odluka da se kazna zamjeni radom za opće dobro na slobodi zasniva na ocjeni da, uzimajući u obzir sve okolnosti koje određuju vrstu i raspon kazne, izvršenje kazne zatvora ne bi bilo neophodno za ostvarenje svrhe kažnjavanja, ali istovremeno uvjetna kazna ne bi bila dovoljna za postizanje opće svrhe krivičnihopravnih sankcija“*.

Vodeći se citiranom zakonskom odredbom, Sud je našao izneseni prijedlog odbrane osnovanim. Nesporna je činjenica da optuženi ni prije, niti nakon učinjenja predmetnog krivičnog djela, nije kažnjavan, što je vidljivo iz izvoda iz kaznene evidencije (DT-5), a što upućuje na zaključak da optuženi nije osoba sklona učinjenju krivičnih djela. Nadalje, kao što je to i Tužilaštvo istaklo, od učinjenja krivičnog djela do momenta procesuiranja protekao je duži vremenski period (9 godina), čime je svrha kažnjavanja, posebno specijalne prevencije, izgubila svoj puni smisao. Ono što je Sud posebno opredijelilo za ovakvu odluku, jeste činjenica da je optuženi u teškoj socijalnoj situaciji, gdje je on nakon smrti supruge, ostao jedini staratelj i hranitelj malodobnog sina, te bi u slučaju stupanja optuženog na izdržavanje kazne zatvora, dijete izvjesno bilo povjereno organima socijalnog staranja i to u najosjetljivijem periodu za njegov psihički i fizički razvoj. U tom smislu, vodeći se interesom zaštite malodobnog djeteta, i izbjegavajući njegovo dodatno traumatiziranje odvajanjem od jedinog roditelja, Sud se opredijelio da izrečenu kaznu zatvora zamijeni radom za opće dobro na slobodi, gdje će optuženi u slobodno vrijeme obavljati izvjesne neplaćene poslove u korist društvene zajednice, ne napuštajući svoje socijalno okruženje, a posebno ne zanemarujući staranje o djetetu.

Optuženi će rad za opće dobro na slobodi izvršiti najkasnije u roku od 1 (jedne) godine od dana pravosnažnosti ove odluke.

Ukoliko se rad za opće dobro ne izvrši - potpuno ili djelomično, izvršiće se kazna zatvora, u trajanju srazmjernom neizvršenom radu za opće dobro na slobodi.

Vrstu i mjesto rada za opće dobro će odrediti ovlašteno službeno lice Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, vodeći računa o sposobnostima i znanjima osuđenog.

Imovinska korist

Odredbom člana 110. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine propisano je da niko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom, kao i da će navedena korist biti oduzeta sudskom odlukom kojom je utvrđeno da je krivično djelo učinjeno pod uvjetima propisanim zakonom.

Na osnovu citirane zakonske odredbe, au vezi sa članom 394. ZKP BiH, od optuženog Gajić Milorada oduzeta je imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela u ukupnom iznosu od 50,00 KM (pedeset eura), a koji je ranije privremeno oduzet po Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Policije Distrikta Brčko, broj 14.02-04.2-161/10 od 20.05.2010. godine, a koji novčani iznos je Tužilaštvo BiH uložilo na ročištu za razmatranje sporazuma o priznanju krivice dana 09.11.2048. godine, i koji će po pravosnažnosti presude biti uplaćen na račun države Bosne i Hercegovine.

Cijeneći navode Tužilaštva BiH, te dovodeći ih u vezu sa činjeničnim supstratom optužnice i izvedenim dokazima, kao i činjenicu da Tužilaštvo nije imalo mogućnost drugim dokaznim sredstvima utvrditi približan iznos ostvarene imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom, to je Sud uz primjenu zakonskih odredbi, ali i člana 394. ZKP BiH, obzirom da bi utvrđivanje imovinske koristi u odnosu na imenovanog optuženog bilo povezano sa nesrazmjernim poteškoćama i znatnim odugovlačenjem postupka, od optuženog oduzeo iznos od 50,00 eura, koji je oduzet od optuženog prilikom izvršenja radnje pretresa.

Oduzimanje predmeta

Odredbom člana 74. stav 1. KZ BiH propisano je da će se oduzeti predmeti koji su na bilo koji način, u cjelini ili djelimično, upotrijebljeni ili su bili namijenjeni da budu upotrijebljeni za počinjenje krivičnog djela ili koji su nastali počinjenjem krivičnog djela. Imajući u vidu citiranu zakonsku odredbu, a nalazeći da su isti upotrijebljeni za izvršenje krivičnog djela, Sud je od optuženog oduzeo predmete, ranije privremeno oduzete po Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Policije Distrikta Brčko, broj 14.02-04.2-161/10 od 20.05.2010. godine, i to:

- mobilni telefon marke NOKIA 6300, srebrno-crne boje, IMEI broja: 359538010789317, sa SIM karticom ser.broja: ...

- mobilni telefon marke NOKIA 6300, crne boje, IMEI broja:353191030898605, sa SIM karticom ser.broja: 89387050208201171454,

Troškovi krivičnog postupka

Na osnovu odredbi člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH, Sud je donio odluku da se optuženi obaveže na plaćanje troškova sudskog paušala u iznosu od 100,00 KM, koje je optuženi dužan platiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude. Na osnovu odredbi člana 188. stav 4. ZKP BiH, a u odnosu na ostale troškove krivičnog postupka, koji se odnose na troškove odbrane po službenoj dužnosti, Sud je donio odluku da se optuženi oslobodi naknade istih. Naime, odbrana je u sudski spis predala dokumentaciju kojom se potkrepljuju navodi da je optuženi u lošem materijalnom stanju. Sud je cijenio činjenicu da optuženi nema stalni izvor prihoda, da u domaćinstvu živi sam, sa malodobnim sinom koji se nalazi na redovnom školovanju, i kojeg optuženi samostalno izdržava, baveći se poljoprivrednim poslovima, što je u krajnjem i oprijedijelilo Sud da istog oslobodi naknade troškova ovog krivičnog postupka, s obzirom da bi obavezom plaćanja tih troškova bilo dovedeno u pitanje izdržavanje kako optuženog tako i osoba koje je dužan izdržavati.

Zapisničar
Biljana Janković

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Hasija Mašović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba na izrečenu krivičnopravnu sankciju, niti žalba na vrstu procesa. (član 231. ZKP BiH). Iz drugih razloga propisanih Zakonom o krivičnom postupku BiH, žalba na ovu presudu može se podnijeti u roku od 15 dana od dana dostavljanja pismenog otpavka presude.